

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

19 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu,
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Didencu Sergiu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei către Didencu Sergiu cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale prestate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2015 prin care cererea de apel depusă de către Didencu Sergiu a fost respinsă iar hotărîrea Judecătoriei Orhei din data de 17 noiembrie 2014 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei s-a adresat la 24.09.2014 cu acțiune împotriva lui Didencu Sergiu. A solicitat încasarea sumei de 949.50 lei pentru serviciile locativ-comunale prestate și 270 lei cheltuielile de judecată.

A invocat, că pârâtul locuiește în apartamentul nr. 27, str. Vasile Lupu, 1, or. Orhei. Nu a achitat plata pentru deservirea tehnică a blocului și pentru perioada 01.03.2012-31.08.2014 s-a acumulat o datorie de 949.50 lei. Consideră că proprietarii apartamentelor sunt obligați să achite la timp contravaloarea serviciilor prestate, inclusiv plata pentru deservirea blocului locativ.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 17 noiembrie 2014 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Didencu Sergiu pentru IM „Servicii Comunal-Locative” Orhei datoria în mărime de 949.50 lei pentru serviciile locativ-comunale prestate și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei.

În motivarea soluției sale, instanța de fond a menționat că pîrîtul nu și-a respectat obligația de achitare a serviciilor locativ-comunale, iar conform art. 970 al. (1) Codul Civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită.

Didencu Sergiu la 11 decembrie 2014 a depus apel. A solicitat prin cererea de apel și în ședința de judecată, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 11 martie 2015, a fost respins apelul depus de către Didencu Sergiu iar hotărârea Judecătoriei Orhei din 17 noiembrie 2014 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 25 mai 2015, Didencu Sergiu a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate ca fiind neîntemeiate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul Didencu Sergiu că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 11 martie 2015 a fost expediată recurentului la data de 30 martie 2015. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus la data de 25 mai 2015 de către Didencu Sergiu în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 12 iunie 2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei copia recursului depus de către Didencu Sergiu, cu informarea concomitentă a acesteia despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 10 iulie 2015 ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei a depus referința la cererea de recurs depusă de către Didencu Sergiu, solicitînd declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de Didencu Sergiu, Colegiul atestă că recurentul nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Didencu Sergiu, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Didencu Sergiu ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel

a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Didencu Sergiu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Didencu Sergiu, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei către Didencu Sergiu cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale prestate.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea